

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angelček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marca 1901.

Leto XXXI.

Kraljica zime.

Na belcu čez dole in vrhe gora
 Prijaše ledena devica;
 Iz mrzlega snega obleko ima,
 In mrzla kot led so jej lica.

Če dahne, jej burja iz ust privrši,
 Da ziblje poslopja, drevesa;
 V naročju zadrgnjen predpasnik drži,
 Iz njega snežinke iztresa.

Kjer belec se nje le dotakne z nogó,
 Vsa hipno otrpne narava,
 Drevesa se vsa in cvetice ospó,
 Pobeli se vrh in planjava.

Veni jej že lice, poveša glavo
 Na konju ledena devica;
 Ko sneg sta in mraz od nas vzela slovo,
 Izgine i — zime kraljica.

Kjer ona prikaže se, cvetju je smrt,
 Ugasne narodi življenje;
 Pobeli cvetoči se pisani vrt,
 Ospè se po gozdu zelenje.

Na belem konjiču devica hiti
 Naravi noseča smrt celi;
 Povsod, kjer prikaže se, dar svoj deli,
 Če tudi ga niso veseli.

A solnce pripeka na belo ravan
 Gorkeje in vedno topleje;
 Iznebil se gozd je in travnik prostran
 Ledene snežene odeje.

Slavko.

